

M-15/2011 Álit 31. janúar 2011

Álit kæruneftndar lausafjár- og þjónustukaupa

Hinn 31. janúar 2011 gaf kæruneftnd lausafjár- og þjónustukaupa svohljóðandi álit í málinu nr. M-15/2011:

I

Hinn 27. janúar sl. bað X, kæruneftnd lausafjár- og þjónustukaupa um álit vegna fyrirkomulags á ræsingu á þvottatækjum eða þvottaaðstöðu hjá fyrirtækjunum Y og Z.

Segir m.a. svo í álitsbeiðni:

„Ég tel það í næsta máta óeðlilegt að hjá Y er ýtt á START hnapp í greiðslubúri ef greitt er með korti sem setur af stað tímamæli sem segir hvað þú átt mikinn tíma eftir til að þvo bílinn, en þú átt eftir að labba frá greiðslubúrinu í þvottabásinn, og getur sá göngutúr tekið allt að einni mínútu, ætti þessi START hnappur ekki að vera í þvottabásnum? Hjá Z (og einnig hjá Y) er notast við peningabauk fyrir 100 kr. peninga í þvottabásnum, en því er þannig farið að tímamælirinn fer í gang strax og fyrsti peningur fer í mælinn, þannig að ef þú ætlar að kaupa tíma fyrir 1000 kr. telur mælirinn allan tímann með sem það tekur að setja peninginn í mælinn, þannig að í raun ertu að borga fyrir það að fá að borga, er það réttlátt?

Ég geri þá kröfu að þessi fyrirtæki setji starthnapp í þvottabásana sem er ýtt á eftir að greiðslu er lokið og aðilar eru tilbúnir til að hefja þvott á ökutækjum sínum. Það geta ekki verið réttir viðskiptahættir að ég þurfi að borga fyrir að þurfa að ganga frá greiðslubúri að þvottabás hjá Y. Mér finnst það heldur ekki réttlátt að þurfa að borga fyrir að fá að borga hjá Z og Y í þar til gerða peningabauka, (tímamælir fer af stað strax við fyrsta pening).“

II

Kæruneftnd lausafjár- og þjónustukaupa starfar samkvæmt lögum nr. 87/2006 um breytingu á lögum um lausafjárkaup, lögum um þjónustukaup og lögum um neytendakaup og reglugerð nr. 766/2006 um kæruneftnd lausafjár- og þjónustukaupa. Samkvæmt lögum nr. 87/2006 geta aðilar sem greinir á um réttindi sín og skyldur í kaupum samkvæmt lögum nr. 50/2000 um lausafjárkaup, lögum nr. 42/2000 um þjónustukaup eða lögum nr. 48/2003 um neytendakaup snúið sér til kæruneftndar lausafjár- og þjónustukaupa og óskað eftir álitsgerð nefndarinnar um ágreiningsefnið. Valdsvið kæruneftndarinnar nær því ekki til að gefa álit á ágreiningi sem ekki fellur undir framangreind lög.

III

Álitsbeiðandi gerir ekki fjárkröfu í þessu máli heldur kröfu um breytt fyrirkomulag hjá þremur bílaþvottastöðvum að því er virðist. Ekki kemur fram hvort álitsbeiðandi hefur beint kvörtunum að þessum stöðvum og þær synjað þeim. Er því ekki ljóst hvort ágreiningur er uppi milli álitsbeiðanda og stöðvanna þriggja, en eins og segir í þeim lögum sem getið er að framan að verður að vera fyrir hendi ágreiningur sem fella má undir ákvæði laganna til þess að hægt sé að biðja um álit kæruneftndar lausafjár- og þjónustukaupa. Kæruneftndinni er hins vegar ekki ætlað það hlutverk að segja álit á því

hvernig hlutum á að vera best komið fyrir í einstökum fyrirtækum. Þrátt fyrir það sem að framan er sagt telur kærunefndin rétt að taka eftirfarandi fram:

Krafa álitsbeiðanda varðar ekki kaup á söluhlut, og á því hvorki undir lög nr. 50/2000 eða 48/2003, heldur staðsetningu ræsihnappa hjá þeim fyrirtækjum sem hann nefnir til sögunnar og hvenær mælur sem mæla lengd notkunartíma byrja að mælinguna. Verður að líta svo á að hér sé um að ræða hluta af ákveðinni þjónustu, nokkurs konar leigu á húsnæði með ákveðnum tækjum, sem viðskiptavinir fyrirtækjanna geta keypt sér aðgang að sýnist þeim svo. Þessa þjónustu getur þó varla nokkur verið nauðbeygður til að kaupa og gæti þess vegna látið það ógert og farið heldur á þá staði þar sem ræsihnöppum og peningabaukum er komið fyrir með þeim hætti að viðskiptavinunum sé hann þóknanlegur, finnist einhverjir staðir sem þeim eru þóknanlegir á annað borð.

Í 1. gr. laga nr. 42/2000 um þjónustukaup er gildissvið laganna skilgreint. Þar segir í 1. gr.:

Lög þessi taka til hvers kyns samninga um kaup á þjónustu sem veitt er neytendum í atvinnuskyni gegn endurgjaldi og þegar veitt þjónusta felur í sér:

1. vinnu við lausafjármuni,
2. vinnu við fasteignir, vinnu vegna byggingarframkvæmda eða aðrar framkvæmdir á landi,
3. geymslu á lausafjármunum,
4. ráðgjafarþjónustu sem veitt er í tengslum við 2. tölul.

Með þjónustu er átt við heildarframlag seljanda sem honum ber greiðsla fyrir. Með neytanda er átt við einstakling sem er kaupandi þjónustu og kaupin eru ekki í atvinnuskyni eða í tengslum við starf hans.

Af skilgreiningu þessari er ljóst að kvörtunarefni álitsbeiðanda fellur ekki undir gildissvið laga nr. 42/2000 sem leiðir aftur til þess að kærunefnd lausafjár- og þjónustukaupa hefur ekki vald til þess samkvæmt þeim lögum sem hún starfar eftir að gefa álit eins og álitsbeiðandi óskar eftir auk þess sem ekki er ljóst hvort ágreiningur hefur risið á milli álitsbeiðanda og þeirra þvottastöðva sem hann nefnir.

Niðurstaða kærunefndarinnar er því sú að samkvæmt öllu því sem að framan segir, og 1. mgr. 7. gr. reglugerðar nr. 766/2006 um kærunefnd lausafjár- og þjónustukaupa, eigi að vísa beiðni álitsbeiðanda frá kærunefndinni.

IV

Álitsorð

Álitsbeiðni X er vísað frá kærunefnd lausafjár- og þjónustukaupa.

Friðgeir Björnsson
formaður

Ólafur R. Guðmundsson

Hildigunnur Hafsteinsdóttir